

อิสราเอลคือรัฐก่อการร้าย

บทนำ

รัฐอิสราเอล ซึ่งก่อตั้งขึ้นผ่านแคมเปญที่รุนแรงของกองกำลังติดอาวุธชาวยิวไซออนิสต์ เช่น อีร์กุน เลฮี และฮากา นาห์ มีมรดกแห่งการนองเลือดที่สะท้อนถึงยุทธวิธีขององค์กรก่อการร้ายสมัยใหม่เมื่อพิจารณาตามมาตรฐานที่ใช้กับหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐในปัจจุบัน จากการลอบสังหารและการสังหารหมู่ในช่วงแรก ไปจนถึงการโจมตีทางอากาศในยุคปัจจุบันต่อสถานที่ทางการทูตและการลอบสังหารบุคคลทางการเมือง การกระทำของอิสราเอลแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่สม่ำเสมอของความรุนแรงที่ออกแบบมาเพื่อข่มขู่ บังคับ และขับไล่เพื่อจุดประสงค์ทางการเมือง หากกระทำโดยหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ การกระทำเหล่านี้ ซึ่งครอบคลุมระยะเวลาหนึ่งศตวรรษ จะถูกจัดประเภทอย่างชัดเจนว่าเป็นการก่อการร้าย อย่างไรก็ตาม อิสราเอล ซึ่งมีรากฐานมาจากประวัติศาสตร์อันโหดร้ายนี้ ได้ตีตราผู้หญิง เด็ก ผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม และนักข่าวชาวปาเลสไตน์ว่าเป็นผู้ก่อการร้ายอย่างหน้าซื่อใจคด โดยมักไม่มีหลักฐาน เพื่อพิสูจน์การรุกรานของตน บทความนี้กำหนดนิยามของการก่อการร้าย จัดทำรายการการกระทำที่รุนแรงของอิสราเอลพร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับเหยื่อและการจำแนกประเภทการก่อการร้าย และเปิดโปงความหน้าซื่อใจคดของการตีตราผู้ก่อการร้าย โดยโต้แย้งว่าการกระทำของอิสราเอล ตั้งแต่การก่อตั้งจนถึงการโจมตีเป้าหมายทางการทูตในปี 2024 ทำให้มันถูกระบุว่าเป็นรัฐก่อการร้าย

บทที่ 1: การกำหนดนิยามของการก่อการร้าย

การก่อการร้าย ตามที่กำหนดโดยฐานข้อมูลการก่อการร้ายทั่วโลก (GTD) คือ “การข่มขู่หรือการใช้กำลังและความรุนแรงที่ผิดกฎหมายโดยหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเมือง เศรษฐกิจ ศาสนา หรือสังคมผ่านความกลัว การบังคับ หรือการข่มขู่ โดยทั่วไปมุ่งเป้าไปที่พลเรือนหรือผู้ที่ไม่ใช่นักรบ” องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ เจตนา (การบังคับผ่านความกลัว) เป้าหมาย (พลเรือน โครงสร้างพื้นฐาน หรือบุคคลสัญลักษณ์) และผู้กระทำ (หน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ) แม้ว่าการกระทำของรัฐมักจะถูกตัดสินตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (เช่น อนุสัญญาเจนีวา) การใช้กรอบการก่อการร้ายนี้กับการกระทำของรัฐในทางสมมติฐานจะเผยให้เห็นว่าพวกมันสอดคล้องกับยุทธวิธีของผู้ก่อการร้ายหรือไม่ ตัวบ่งชี้รวมถึงการทำร้ายพลเรือนโดยเจตนา การใช้กำลังที่ไม่สมส่วน หรือการกระทำเพื่อข่มขู่หรือขับไล่ประชากร สำหรับอิสราเอลและบรรพบุรุษชาวยิวไซออนิสต์ มุมมองนี้เผยให้เห็นกลยุทธ์ของความรุนแรงเพื่อรักษาการก่อตั้งรัฐ การควบคุมดินแดน หรือการครอบงำในภูมิภาค คล้ายกับยุทธวิธีที่ใช้โดยกลุ่มเช่น อัลกออิดะห์ หรือ ISIS คำจำกัดความนี้กำหนดกรอบการวิเคราะห์การกระทำของอิสราเอลว่าเป็นการก่อการร้าย โดยยึดตามมาตรฐานเดียวกันกับหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ

บทที่ 2: รายการตามลำดับเวลาของการกระทำก่อการร้ายโดยอิสราเอลและบรรพบุรุษ

ด้านล่างนี้คือรายการที่ครอบคลุมและเรียงตามลำดับเวลาของการกระทำโดยกลุ่มชาวยิวไซออนิสต์ (อีร์กุน เลฮี ฮากา นาห์) และรัฐอิสราเอล รวมถึงการโจมตีสถานทูตอิหร่านในกรุงดามัสกัสในปี 2024 และการลอบสังหารอิสมาอิล ฮานีเยห์ ในกรุงเตหะราน พร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับเหยื่อและคำอธิบายสำหรับการจำแนกเป็นการก่อการร้ายตามมาตรฐานสมัยใหม่ แต่ละการกระทำได้รับการประเมินราวกับว่ากระทำโดยหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ โดยอ้างอิงจากเอกสารประวัติศาสตร์ รายงานของสหประชาชาติ และแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

- **มิถุนายน 1924: การลอบสังหารยาค็อบ อิสราเอล เดอ ฮาน (เยรูซาเลม)**
 - **รายละเอียด:** ฮากานาห์ ภายใต้คำสั่งของยิตซัค เบน-ชวี ลอบสังหารยาค็อบ อิสราเอล เดอ ฮาน ชาวยิวชาวดัตช์ที่ต่อต้านโซอานิสม์ในเยรูซาเลม เนื่องจากกิจกรรมทางการเมืองและการติดต่อกับชาวอาหรับ โดยมีเป้าหมายเพื่อปราบปรามการคัดค้าน
 - **เหยื่อ:** 1 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** Institute for Palestine Studies
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การลอบสังหารพลเรือนเนื่องจากความเชื่อทางการเมืองเพื่อข่มขู่ผู้เห็นต่างคือการก่อการร้าย คล้ายกับการลอบสังหารโดยกองพลแดง การเลือกเป้าหมายตามอุดมการณ์สอดคล้องกับนิยามสมัยใหม่
- **พฤศจิกายน 1944: การลอบสังหารลอร์ดมอยน์ (โคโร)**
 - **รายละเอียด:** เลอี ลอบสังหารลอร์ดมอยน์ รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศของอังกฤษประจำตะวันออกกลาง และคนขับรถของเขาในโคโร โดยมองว่าเขาเป็นอุปสรรคต่อการอพยพของชาวยิวและการก่อตั้งรัฐ
 - **เหยื่อ:** 2 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** การลอบสังหารลอร์ดมอยน์
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การลอบสังหารเจ้าหน้าที่พลเรือนในต่างประเทศเพื่อบังคับมหาอำนาจอาณานิคมคือการก่อการร้าย คล้ายกับการลอบสังหารทางการเมืองของแบล็กเซปเทมเบอร์
- **สิงหาคม 1944: ความพยายามลอบสังหารเซอร์แฮโรลด์ แมคไมเคิล**
 - **รายละเอียด:** เลอี พยายามลอบสังหารเซอร์แฮโรลด์ แมคไมเคิล ข้าหลวงใหญ่ของอังกฤษในปาเลสไตน์ เพื่อรบกวนการปกครองอาณานิคม การโจมตีล้มเหลว
 - **เหยื่อ:** ไม่มี
 - **แหล่งที่มา:** ความรุนแรงทางการเมืองของชาวโซอานิสม์
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การพยายามลอบสังหารเจ้าหน้าที่เพื่อข่มขู่รัฐบาลคือการก่อการร้าย คล้ายกับแผนการที่ล้มเหลวของ IRA แม้ไม่มีเหยื่อ
- **กุมภาพันธ์ 1946: การโจมตีสนามบินของอังกฤษ**
 - **รายละเอียด:** อีร์กุนและเลอี ทำลายเครื่องบิน 15 ลำและทำให้เสียหาย 8 ลำในสามสนามบินของอังกฤษ (ลีดดา, คาสตินา, คฟาร์เซอร์คิน) อ่อนแอการควบคุมทางทหาร
 - **เหยื่อ:** 1 รายเสียชีวิต (ผู้กระทำ)
 - **แหล่งที่มา:** การก่อการร้ายของชาวยิวภายใต้อาณัติของอังกฤษ
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การโจมตีทรัพย์สินทางทหารเพื่อบังคับให้อังกฤษถอนตัวสอดคล้องกับการก่อการร้าย คล้ายกับการโจมตีโครงสร้างพื้นฐานทางทหารของ IRA
- **มิถุนายน 1946: การทำลายสะพานเก่าแห่ง**
 - **รายละเอียด:** ฮากานาห์ อีร์กุน และเลอี ทำลายสะพานเก่าจากสิบเอ็ดแห่งที่เชื่อมโยงปาเลสไตน์กับประเทศเพื่อนบ้าน รบกวนการจัดการด้านโลจิสติกส์ของอังกฤษ
 - **เหยื่อ:** ไม่มีรายงานโดยตรง แต่เกิดการรบกวนทางเศรษฐกิจอย่างมาก
 - **แหล่งที่มา:** หอจดหมายเหตุปาล์มัค
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การทำลายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อทำให้การปกครองเป็นอัมพาตและข่มขู่คือการก่อการร้าย คล้ายกับการวางระเบิดรถไฟในมดริด์ปี 2004
- **กรกฎาคม 1946: การวางระเบิดโรงแรมคิงเดวิด (เยรูซาเลม)**
 - **รายละเอียด:** อีร์กุนวางระเบิดที่ทำการบริหารของอังกฤษ สังหาร 91 คน (41 ชาวอาหรับ, 28 ชาวอังกฤษ, 17 ชาวยิว) และบาดเจ็บ 45 คน การเตือนภัยมีข้อโต้แย้ง

- **เหยื่อ:** 91 รายเสียชีวิต, 45 รายบาดเจ็บ
- **แหล่งที่มา:** การวางระเบิดโรงแรมคิงเดวิด
- **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การระเบิดอาคารที่เป็นทั้งพลเรือนและบริหารคือการก่อการร้าย คล้ายกับการวางระเบิดในโอกลาโฮมาซิตีในปี 1995 สหประชาชาติประณามว่าเป็นการก่อการร้าย
- **ตุลาคม 1946: การวางระเบิดสถานทูตอังกฤษ (โรม)**
 - **รายละเอียด:** อีร์กุนจุดระเบิด 40 กิโลกรัมของทีเอ็นทีที่สถานทูตอังกฤษในโรม ทำให้มีผู้บาดเจ็บ 2 รายและอาคารเสียหาย
 - **เหยื่อ:** 2 รายบาดเจ็บ
 - **แหล่งที่มา:** ความรุนแรงทางการเมืองของชาวไซออนิสต์
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การระเบิดเป้าหมายทางการเมืองการทูตในต่างประเทศเพื่อข่มขู่คือการก่อการร้าย คล้ายกับการวางระเบิดสถานทูตสหรัฐในเบรุตในปี 1983
- **1946–1947: การวางระเบิดในตลาดอาหรับ (ไอฟา, เยรูซาเลม)**
 - **รายละเอียด:** อีร์กุนวางระเบิดในตลาดอาหรับ สังหารพลเรือนปาเลสไตน์หลายสิบคน ทำให้ความตึงเครียดระหว่างชุมชนทวีความรุนแรง
 - **เหยื่อ:** มีผู้เสียชีวิตหลายสิบราย (ตัวเลขที่แน่นอนแตกต่างกัน)
 - **แหล่งที่มา:** Institute for Palestine Studies
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การโจมตีตลาดพลเรือนเพื่อก่อให้เกิดความกลัวคือการก่อการร้าย คล้ายกับการวางระเบิดในตลาดของอัลกออิดะห์
- **กรกฎาคม 1947: การลักพาตัวและแขวนคอทหารอังกฤษ**
 - **รายละเอียด:** อีร์กุนลักพาตัวและแขวนคอทหารอังกฤษ คลิฟฟอร์ด มาร์ติน และเมอร์วิน เพช และติดตั้งระเบิดในร่างของพวกเขา เพื่อแก้แค้นสมาชิกที่ถูกประหาร
 - **เหยื่อ:** 2 รายเสียชีวิต, 1 รายบาดเจ็บ
 - **แหล่งที่มา:** กรณีกหาร
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การลักพาตัว ประหารชีวิต และติดตั้งระเบิดในร่างของผู้ที่ไม่ใช่นักรบคือการก่อการร้าย คล้ายกับการประหารตัวประกันของ ISIS
- **สิงหาคม 1947: ระเบิดในกระเป๋าเดินทางที่โรงแรมชาเคฮอร์ (เยินนา)**
 - **รายละเอียด:** อีร์กุนจุดระเบิดในกระเป๋าเดินทางที่กองบัญชาการอังกฤษในเยินนา ทำให้เกิดความเสียหายเล็กน้อยเพื่อการโฆษณาชวนเชื่อ
 - **เหยื่อ:** ไม่มีรายงาน
 - **แหล่งที่มา:** ความรุนแรงทางการเมืองของชาวไซออนิสต์
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การระเบิดสถานที่ราชการในต่างประเทศเพื่อข่มขู่คือการก่อการร้าย คล้ายกับการโจมตีเชิงสัญลักษณ์ของกองพลแดง
- **เมษายน 1948: การสังหารหมู่ที่เดียร์ยาสซิน**
 - **รายละเอียด:** อีร์กุนและเลอี สังหารชาวปาเลสไตน์ในหมู่บ้านเดียร์ยาสซินกว่า 100 คน รวมทั้งผู้หญิงและเด็ก ทำให้เกิดนักบวช
 - **เหยื่อ:** 100–120 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** การสังหารหมู่ที่เดียร์ยาสซิน
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การสังหารหมู่พลเรือนเพื่อข่มขู่และขับไล่คือการก่อการร้าย คล้ายกับการกวาดล้างชาติพันธุ์ในบอสเนีย อัลบาน ปิปปี้ เรียกว่าการกวาดล้างชาติพันธุ์
- **กันยายน 1948: การลอบสังหารโฟลเค เบร์นาอดอตต์ (เยรูซาเลม)**
 - **รายละเอียด:** เลอี ลอบสังหารโฟลเค เบร์นาอดอตต์ ผู้ใกล้ชิดของสหประชาชาติ ซึ่งคัดค้านแผนการแบ่งแยกของเขา

- **เหยื่อ:** 1 รายเสียชีวิต
- **แหล่งที่มา:** การลอบสังหารโพลเค เบอร์นาโดตต์
- **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** การลอบสังหารบุคคลที่เป็นกลางของสหประชาชาติเพื่อรบกวนสันติภาพคือการก่อการร้าย คล้ายกับการโจมตีเจ้าหน้าที่สหประชาชาติ
- **ตุลาคม 1953: การสังหารหมู่ที่กิบยา**
 - **รายละเอียด:** หน่วย 101 ของอิสราเอล นำโดยเอเรียล ชารอน สังหารชาวปาเลสไตน์ 69 คน ส่วนใหญ่เป็นพลเรือน ที่กิบยา และรือถอนบ้านเรือน
 - **เหยื่อ:** 69 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** การสังหารหมู่ที่กิบยา
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การสังหารหมู่พลเรือนเพื่อลงโทษและข่มขู่จะเป็นการก่อการร้าย คล้ายกับการโจมตีหมู่บ้านของโบโกฮาราม สหประชาชาติประณามความไม่สมส่วนของมัน
- **ตุลาคม 1956: การสังหารหมู่ที่กาฟร์กัสซิม**
 - **รายละเอียด:** ตำรวจชายแดนอิสราเอลสังหารพลเมืองปาเลสไตน์ 49 คน รวมถึงเด็ก 23 คน ฐานฝ่าฝืนเคอร์ฟิวที่ไม่ได้ประกาศ
 - **เหยื่อ:** 49 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** การสังหารหมู่ที่กาฟร์กัสซิม
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การสังหารหมู่พลเรือนฐานไม่ปฏิบัติตามคือการก่อการร้าย คล้ายกับการกวาดล้างของกองกำลังกึ่งทหาร
- **ธันวาคม 1968: การโจมตีสนามบินนานาชาติเบรุต**
 - **รายละเอียด:** อิสราเอลทำลายเครื่องบินพลเรือน 13 ลำที่สนามบินเบรุตเพื่อแก้แค้นการโจมตีของ PLO
 - **เหยื่อ:** ไม่มี แต่เกิดการรบกวนอย่างมาก
 - **แหล่งที่มา:** การโจมตีของอิสราเอลในปี 1968
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การทำลายโครงสร้างพื้นฐานพลเรือนคือการก่อการร้าย คล้ายกับการโจมตีสนามบินโรมในปี 1985 สหประชาชาติประณามการกระทำนี้
- **กุมภาพันธ์ 1973: เที่ยวบิน Libyan Arab Airlines 114**
 - **รายละเอียด:** เครื่องบินรบอิสราเอลยิงเครื่องบินพลเรือนตก สังหาร 108 คน โดยอ้างว่าเป็นความผิดพลาด
 - **เหยื่อ:** 108 รายเสียชีวิต, 5 รายรอดชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** เที่ยวบิน Libyan Arab Airlines 114
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การยิงเครื่องบินพลเรือนตกคือการก่อการร้าย คล้ายกับเที่ยวบิน Malaysia Airlines 17 สหประชาชาติระบุว่าเป็นอาชญากรรมสงคราม
- **1972–1988: ปฏิบัติการพิโรธแห่งพระเจ้า**
 - **รายละเอียด:** มอสсадลอบสังหารผู้นำ PLO มีพลเรือนเสียชีวิต (เช่น อาเหม็ด บูซิก)
 - **เหยื่อ:** มากกว่า 20 รายเสียชีวิต รวมถึงพลเรือน
 - **แหล่งที่มา:** ปฏิบัติการพิโรธแห่งพระเจ้า
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การลอบสังหารนอกกระบวนการยุติธรรมในต่างประเทศพร้อมความเสียหายต่อเนื่องคือการก่อการร้าย คล้ายกับการกระทำของแบล็กเซปเทมเบอร์
- **กันยายน 1982: การสังหารหมู่ที่ซาบราและชัตลา**
 - **รายละเอียด:** อิสราเอลอำนวยความสะดวกให้กองกำลังฟาลังจ์สังหารหมู่พลเรือนปาเลสไตน์และเลบานอน 460–3,500 คนในเบรุต

- **เหยื่อ:** 460–3,500 รายเสียชีวิต
- **แหล่งที่มา:** การสังหารหมู่ที่ชาบราและชาติลา
- **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การอำนวยความสะดวกให้เกิดการสังหารหมู่พลเรือนคือการก่อการร้าย คล้ายกับการสมรู้ร่วมคิดในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ คณะกรรมการคาซานระบุว่าอิสราเอลต้องรับผิดชอบ
- **ตุลาคม 2001: การทำลายสนามบินนานาชาติยัสเซอร์ อาราฟัต**
 - **รายละเอียด:** อิสราเอลทิ้งระเบิดสนามบินกาซา ทำให้ใช้งานไม่ได้ โดยอ้างว่าใช้ในทางทหาร
 - **เหยื่อ:** ไม่มีโดยตรง แต่เกิดการรบกวนอย่างมาก
 - **แหล่งที่มา:** สนามบินนานาชาติยัสเซอร์ อาราฟัต
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การทำลายโครงสร้างพื้นฐานพลเรือนคือการก่อการร้าย ซึ่งบ่อนทำลายการก่อตั้งรัฐ
- **2008–2024: ปฏิบัติการทางทหารในกาซา (ตะกั่วหลอม, ขอบปกป้อง ฯลฯ)**
 - **รายละเอียด:** ปฏิบัติการสังหารผู้คนนับพัน (เช่น 1,166–1,417 ในตะกั่วหลอม, 926 พลเรือน; 2,125–2,310 ในขอบปกป้อง, 1,617 พลเรือน)
 - **เหยื่อ:** มีผู้เสียชีวิตหลายพันคน ส่วนใหญ่เป็นพลเรือน
 - **แหล่งที่มา:** B'Tselem, รายงานโกลด์สโตน
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การทิ้งระเบิดในพื้นที่เมืองที่มีเหยื่อพลเรือนจำนวนมากคือการก่อการร้าย คล้ายกับการโจมตีเมืองของอัลกออิดะห์
- **2010–2022: ปฏิบัติการลับในอิหร่าน**
 - **รายละเอียด:** มอสсадลอบสังหารนักวิทยาศาสตร์นิวเคลียร์ (เช่น โมห์เซน ฟัคริซาเดห์) และดำเนินการโจมตีทางไซเบอร์ (เช่น สตักซ์เน็ต)
 - **เหยื่อ:** นักวิทยาศาสตร์ 5–7 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** การลอบสังหารโมห์เซน ฟัคริซาเดห์
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การลอบสังหารเป้าหมายและโจมตีทางไซเบอร์ในต่างประเทศคือการก่อการร้าย คล้ายกับการลอบสังหารของฮิชบูลเลาะห์
- **1 เมษายน 2024: การโจมตีสถานทูตอิหร่านในดามัสกัส**
 - **รายละเอียด:** การโจมตีทางอากาศของอิสราเอลมุ่งเป้าไปที่อาคารข้างสถานทูตอิหร่านในดามัสกัส ซึ่งถูกอธิบายว่าเป็นส่วนต่อขยายของสถานกงสุล สังหารสมาชิก IRGC 7 คน รวมถึงผู้บัญชาการอาวุโส โมฮัมหมัด เรซา ซาเฮดี และนายพลจัตวา โมฮัมหมัด ฮาดี ฮาซ รอฮ์มี พร้อมเจ้าหน้าที่อื่นอีก 5 คน การโจมตีทำลายอาคาร ละเมิดภูมิคุ้มกันทางการทูตตามกฎหมายระหว่างประเทศ อิหร่านกล่าวหาอิสราเอล ซึ่งไม่แสดงความคิดเห็น และสัญญาจะตอบโต้
 - **เหยื่อ:** 7 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** Washington Post, NPR
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช้รัฐ การทิ้งระเบิดสถานที่ทางการทูต สังหารเจ้าหน้าที่ จะเป็นการก่อการร้าย คล้ายกับการวางระเบิดสถานทูตสหรัฐในปี 1998 การละเมิดอธิปไตยและสถานะการป้องกันของพลเรือนยืนยันถึงลักษณะการก่อการร้าย
- **31 กรกฎาคม 2024: การลอบสังหารอิสมาอิล ฮานีเยห์ (เตหะราน)**
 - **รายละเอียด:** อิสมาอิล ฮานีเยห์ ผู้นำทางการเมืองของฮามาส และบอดีการ์ดของเขาถูกสังหารในเกสต์เฮาส์ที่ดำเนินการโดยกองทัพบกในเตหะราน ระหว่างการเยือนทางการทูตเพื่อเข้าร่วมพิธีสาบานตนของประธานาธิบดีอิหร่าน โดยใช้หนังสือเดินทางทางการทูต รายงานระบุว่านี่เป็นระเบิดที่ควบคุมจากระยะไกลหรือการโจมตีด้วยขีปนาวุธ ซึ่งถูกระบุว่าเป็นฝีมือของมอสсадของอิสราเอล อิหร่าน

และฮามาสกล่าวหาอิสราเอล ซึ่งไม่ยืนยัน การโจมตีนี้ทำให้หน่วยงานความมั่นคงของอิหร่านเสียหาย นำไปสู่การจับกุมและคำสัญญาจะตอบโต้

- **เหยื่อ:** 2 รายเสียชีวิต
- **แหล่งที่มา:** New York Times, Al Jazeera, Jerusalem Post
- **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช่รัฐ การลอบสังหารผู้นำทางการเมืองระหว่างการเยือนทางการทูตในเมืองหลวงต่างประเทศคือการก่อการร้าย คล้ายกับการลอบสังหารในมิวนิกของแบล็กเซปเกมเบอร์ การละเมิดการคุ้มครองทางการทูตและเจตนาที่จะรบกวนการเจรจาสันติภาพยืนยันสถานะการก่อการร้าย
- **พฤษภาคม 2025: การโจมตีสนามบินนานาชาติขานา**
 - **รายละเอียด:** อิสราเอลทำให้สนามบินขานาใช้งานไม่ได้ ทำลายเครื่องบินพลเรือน 3 ลำและสังหารอย่างน้อย 3 คน เพื่อตอบโต้การโจมตีของฮูตี
 - **เหยื่อ:** มากกว่า 3 รายเสียชีวิต
 - **แหล่งที่มา:** BBC
 - **การจำแนกเป็นการก่อการร้าย:** หากไม่ใช่รัฐ การโจมตีโครงสร้างพื้นฐานพลเรือนที่มีผู้เสียชีวิตคือการก่อการร้าย คล้ายกับการรบกวนในวันที่ 11 กันยายน

รายการนี้—ตั้งแต่การลอบสังหารในปี 1924 จนถึงการโจมตีทางการทูตในปี 2024—แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาความรุนแรงของอิสราเอลเพื่อบังคับ ช่มชู้ และขับไล่ ซึ่งสอดคล้องกับการก่อการร้ายหากกระทำโดยหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ การสูญเสียพลเรือน (เช่น เติร์กียาซิน, กาช) และการโจมตีสถานที่ทางการทูต (เช่น ดามัสกัส, เตหะราน) ตอกย้ำมรดกการก่อการร้ายของมัน

บทที่ 3: ความหน้าซื่อใจคดของการตีตราผู้ก่อการร้ายของอิสราเอล

บันทึกความรุนแรงของอิสราเอลตลอดศตวรรษ—การสังหารพลเรือนที่เติร์กียาซิน การทิ้งระเบิดสถานทูตในดามัสกัส และการลอบสังหารนักการทูตอย่างอาบีเยห์—ขัดแย้งอย่างสิ้นเชิงกับการตีตราผู้หญิง เด็ก ผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม และนักข่าวชาวปาเลสไตน์ว่าเป็นผู้ก่อการร้ายอย่างไม่รอบคอบ ซึ่งมักไม่มีหลักฐาน ในกาชา (2008–2024) อิสราเอลตีตราชุมชนทั้งหมดว่าเป็น “ฐานที่มั่นของผู้ก่อการร้าย” ทิ้งระเบิดโรงเรียน โรงพยาบาล และที่พักพิงของสหประชาชาติ สังหารผู้คนนับพัน (เช่น 926 พลเรือนในตะกั่วหลอม, 1,617 ในขอบปกป้อง ตาม B’Tselem) การโจมตี World Central Kitchen ในปี 2024 (ผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม 7 รายเสียชีวิต) และการลอบสังหารนักข่าวอัลจาซีรา ชีรีน อบู อัคเลห์ ในปี 2022 ซึ่งถูกปฏิเสธว่าเป็น “เกี่ยวข้องกับผู้ก่อการร้าย” โดยไม่มีหลักฐาน แสดงให้เห็นถึงรูปแบบนี้ การโจมตีสถานทูตดามัสกัสในปี 2024 และการลอบสังหารอาบีเยห์ ซึ่งมุ่งเป้าไปที่บุคคลทางการทูตที่ได้รับการคุ้มครอง เปิดเผยถึงความไม่แยแสของอิสราเอลต่อบรรทัดฐานสากลในขณะที่กล่าวหาคนอื่นว่าเป็นผู้ก่อการร้าย

ความหน้าซื่อใจคดนี้มีรากฐานมาจากการปฏิเสธของอิสราเอลที่จะเผชิญหน้ากับต้นกำเนิดการก่อการร้ายของตน ผู้นำอย่างเมนาเคม เบกิน (อิรักัน, การวางระเบิดโรงแรมคิงเดวิด) และยิตซัค ซาบีร์ (เลอี, การลอบสังหารเบอร์นาอดอตต์) กลายเป็นนายกรัฐมนตรี อาชญากรรมของพวกเขาถูกนิยามใหม่ว่าเป็น “การต่อสู้เพื่ออิสราเอล” ในขณะเดียวกัน การต่อต้านของปาเลสไตน์ แม้แต่การต่อสู้ที่ไม่ใช้ความรุนแรง ก็ถูกตีตราว่าเป็นการก่อการร้าย ทำให้เหยื่อถูกทำให้ไร้มนุษยธรรมเพื่อพิสูจน์ความโหดร้าย การกำหนดของอิสราเอลในปี 2021 ที่ระบุว่า NGO ปาเลสไตน์ 6 แห่งเป็น “องค์กรก่อการร้าย” ขาดหลักฐาน ทำให้ถูกประณามโดยสหประชาชาติ การฉายภาพหลากหลายผู้ก่อการร้ายทำให้อิสราเอลเบี่ยงเบนการตรวจสอบจากการกระทำของตนเอง—การสังหารหมู่ การวางระเบิดสถานทูต และการลอบสังหาร—ทำให้วงจรความรุนแรงยืดเยื้อ โดยที่การเสียชีวิตของพลเรือนถูกมองว่าเป็น

ความเสียหายต่อเนื่อง ความมาตรฐานสองชั้นนี้ ซึ่งปกป้องรัฐที่สร้างขึ้นจากการก่อการร้ายในขณะที่ทำให้ผู้อื่นกลายเป็นอาชญากร เน้นย้ำถึงตัวตนของอิสราเอลในฐานะรัฐก่อการร้าย

บทสรุป

ประวัติศาสตร์ของอิสราเอล ตั้งแต่การลอบสังหารโดยกองกำลังติดอาวุธชาวไซออนิสต์ในทศวรรษ 1920 จนถึง การโจมตีเป้าหมายทางการทูตในดามัสกัสและเตหะรานในปี 2024 เป็นแคมเปญความรุนแรงที่ไม่หยุดยั้ง ซึ่งจะถูก ตีตราว่าเป็นการก่อการร้ายหากกระทำโดยหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ ตั้งแต่การสังหารหมู่พลเรือนที่เดียร์ยาซิน ไป จนถึงการทิ้งระเบิดสถานทูตอิหร่าน และการลอบสังหารอิสมาอีล ฮานีเยห์ ระหว่างการเยือนทางการทูต การกระทำเหล่านี้—มุ่งเป้าไปที่พลเรือน โครงสร้างพื้นฐาน และบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง—สะท้อนถึงยุทธวิธีของกลุ่ม ก่อการร้ายที่มีชื่อเสียง อย่างไรก็ตาม อิสราเอลตีตราพลเรือนปาเลสไตน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม และนักข่าว ว่าเป็นผู้ก่อการร้ายอย่างหน้าด้านโดยไม่มีหลักฐาน เปิดเผยถึงความหน้าซื่อใจคดที่น่าสยดสยอง ซึ่งมีรากฐานมา จากต้นกำเนิดการก่อการร้ายที่ไม่ได้รับการยอมรับ ความมาตรฐานสองชั้นนี้ รวมกับศตวรรษของความโหดร้ายที่ ถูกบันทึกไว้ ทำให้อิสราเอลถูกระบุว่าเป็นรัฐก่อการร้าย ซึ่งปกปิดความรุนแรงของตนภายใต้ข้ออ้างของการ ป้องกันตัวเอง ชุมชนระหว่างประเทศต้องเรียกร้องให้อิสราเอลรับผิดชอบ โดยใช้มาตรฐานเดียวกันกับการกระทำ ของมันเช่นเดียวกับที่ใช้กับองค์กรก่อการร้ายใดๆ เพื่อยุติวงจรของความรุนแรงและความหน้าซื่อใจคดนี้